Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 *

«Υπαλληλική υπόθεση – Συμβασιούχοι υπάλληλοι – Δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Αίτηση αρωγής – Απόρριψη της αιτήσεως – Αναρμοδιότητα του εκδότη βλαπτικής πράξεως – Πράξη που καταρτίστηκε και υπογράφηκε από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο – Ευθύνη – Ηθική βλάβη»

Στην υπόθεση T-52/19,

AH, εκπροσωπούμενος από την N. de Montigny, δικηγόρο,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (Eurofound), εκπροσωπούμενου από τον F. van Boven και την M. Jepsen, επικουρούμενους από την C. Callanan, solicitor,

καθού-εναγομένου,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της 22ας Μαρτίου 2018, η οποία καταρτίστηκε και υπογράφηκε από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο αναφορικά με αίτηση αρωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος σχετικά με τη δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν, καθώς και την καταβολή αποζημιώσεως, και, αφετέρου, την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της αποφάσεως αυτής καθώς και της ως άνω δημοσιοποιήσεως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, N. Półtorak και M. Stancu (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: L. Ramette, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Δεκεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς και πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής

1 Ο προσφεύγων-ενάγων, ΑΗ, είναι συμβασιούχος υπάλληλος στο Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (Eurofound).

2 Στις 13 Ιουνίου 2017, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε αίτηση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), με σκοπό να επιτύχει αναδρομική ανακατάταξη της ομάδας καθηκόντων του. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε από το Eurofound με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2017.

3 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2017, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της αποφάσεως αυτής (στο εξής: διοικητική ένσταση της 8ης Σεπτεμβρίου 2017), η οποία απορρίφθηκε από την αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχή (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) του Eurofound στις 8 Ιανουαρίου 2018. Ο προσφεύγων-ενάγων δεν άσκησε προσφυγή κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως.

Επί της ανακάλυψης του αρχείου «hrlink»

4 Στις 12 Ιανουαρίου 2018 ο προσφεύγων-ενάγων ανακάλυψε ένα αρχείο, με τίτλο «hrlink» (στο εξής: αρχείο «hrlink»), προσβάσιμο στο προσωπικό του Eurofound σε έναν από τους διακομιστές του. Το αρχείο αυτό περιείχε πλείονα εμπιστευτικά επιμέρους αρχεία που αφορούσαν το προσωπικό του Eurofound, μεταξύ των οποίων έναν φάκελο σχετικά με τη διοικητική ένσταση της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 (στο εξής: επίμαχος φάκελος). Στον φάκελο αυτόν περιλαμβάνονταν έγγραφα σχετικά με την εξέταση της εν λόγω διοικητικής ενστάσεως, μεταξύ των οποίων ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 9ης Σεπτεμβρίου 2017, στο οποίο ο [*εμπιστευτικό*] [1] και ο [*εμπιστευτικό*] συζητούσαν, μεταξύ άλλων, για τη δυνατότητα κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας κατά του προσφεύγοντος-ενάγοντος λόγω ψευδών ισχυρισμών που αυτός είχε προβάλει με τη διοικητική ένσταση της 8ης Σεπτεμβρίου 2017.

5 Κατόπιν αυτής της ανακάλυψης, ο προσφεύγων-ενάγων απέστειλε, στις 15 Ιανουαρίου 2018, τον υπερσύνδεσμο του επίμαχου φακέλου σε διάφορους συναδέλφους του και τους ζήτησε να επαληθεύσουν αν μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στον φάκελο αυτόν. Μετά την εκ μέρους τους επιβεβαίωση, ο προσφεύγων-ενάγων επισήμανε αυθημερόν, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το περιστατικό αυτό στον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ). Ο τελευταίος κίνησε σχετική έρευνα, η οποία καταχωρίσθηκε με τον αριθμό [*εμπιστευτικό*] (στο εξής: πρώτη έρευνα του ΕΕΠΔ).

6 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 30ής Ιανουαρίου 2018, η συνδικαλιστική οργάνωση [*εμπιστευτικό*] απέστειλε επιστολή στον Εκτελεστικό Διευθυντή επισημαίνοντας ότι είχε λάβει χώρα δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούσαν έναν από τους υπαλλήλους του Eurofound, ο οποίος ήταν επίσης μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της εν λόγω συνδικαλιστικής οργάνωσης εντός του Eurofound.

[1] Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

Επί της αιτήσεως της 2ας Φεβρουαρίου 2018 και της προσβαλλομένης αποφάσεως

7 Στις 2 Φεβρουαρίου 2018, ο προσφεύγων-ενάγων απηύθυνε, μέσω του δικηγόρου του, μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς τον Εκτελεστικό Διευθυντή και τον τότε προϊστάμενο ανθρώπινου δυναμικού (στο εξής: αίτηση της 2ας Φεβρουαρίου 2018) με αντικείμενο, αφενός, αίτημα αρωγής, προκειμένου το Eurofound να ερευνήσει τις σοβαρές παραβάσεις των ανωτέρων του τις οποίες αυτός ανακάλυψε κατά την ανάγνωση του επίμαχου φακέλου όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν και τις απόψεις που ο [*εμπιστευτικό*] διατύπωσε με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 9ης Σεπτεμβρίου 2017, και, αφετέρου, αίτημα καταβολής αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, προσωρινού ύψους 60 000 ευρώ, προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη λόγω των παραβάσεων αυτών.

8 Στις 14 Φεβρουαρίου 2018, ένα ιρλανδικό δικηγορικό γραφείο (στο εξής: εξωτερικό δικηγορικό γραφείο) επιβεβαίωσε ότι παρέλαβε επ' ονόματι του Eurofound την αίτηση της 2ας Φεβρουαρίου 2018.

9 Με απόφαση της 22ας Μαρτίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο επισήμανε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ότι το αίτημά του αποζημιώσεως, το οποίο περιλαμβανόταν στην αίτηση της 2ας Φεβρουαρίου 2018, είχε απορριφθεί με την αιτιολογία ότι ουδεμία εκ προθέσεως δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν είχε λάβει χώρα και ότι, συνακόλουθα, δεν του οφειλόταν αποζημίωση. Με την απόφαση αυτή, το εν λόγω γραφείο διευκρίνιζε επίσης ότι το Eurofound, αναγνωρίζοντας ότι το αρχείο «hrlink» δεν ήταν προστατευμένο, προτίθετο να κινήσει εσωτερική έρευνα σχετικά με το εν λόγω κενό ασφαλείας. Προς τούτο, καλούσε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αυτός είχε αποκτήσει πρόσβαση στο εν λόγω αρχείο.

10 Μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο δικηγόρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος απέστειλε στο εξωτερικό δικηγορικό γραφείο δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με ημερομηνία 5 Απριλίου και 9 Μαΐου 2018, στα οποία το γραφείο απάντησε με μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Απριλίου και της 1ης Ιουνίου 2018. Σκοπός των εν λόγω μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ήταν να αποσαφηνισθεί το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως αυτής και, ιδίως, η έκταση της έρευνας περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 9 ανωτέρω.

11 Στις 21 Ιουνίου 2018 ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: διοικητική ένσταση της 21ης Ιουνίου 2018), με κύριο αίτημα, αφενός, να ανακαλέσει το Eurofound την εν λόγω απόφαση και να προχωρήσει στην έρευνα που αυτός είχε ζητήσει πριν προβεί σε απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως που είχε υποβάλει λόγω της δημοσιοποιήσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν και, αφετέρου, να κινήσει πειθαρχική διαδικασία κατά των υπεύθυνων για τη δημοσιοποίηση αυτή προσώπων, σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1), και επικουρικό αίτημα να του καταβάλει το Eurofound χρηματική ικανοποίηση ύψους 30 000 ευρώ για την ηθική βλάβη του.

12 Με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο επισήμανε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ότι η ένστασή του είχε απορριφθεί. Την απόφαση αυτή υπέγραφε ένας από τους δικηγόρους του εν λόγω γραφείου ως «εκπροσωπών νομίμως το Eurofound».

Επί των μέτρων που ελήφθησαν από το Eurofound κατόπιν της αιτήσεως αρωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος και της ανακάλυψης του κενού ασφαλείας του αρχείου «hrlink»

13 Με δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 2ας Φεβρουαρίου 2018, το Eurofound, αφενός, ενημέρωσε το προσωπικό για την ύπαρξη κενού ασφαλείας όσον αφορά την πρόσβαση στο αρχείο «hrlink» και για τη λήψη σχετικών διορθωτικών μέτρων και, αφετέρου, επισήμανε το κενό αυτό ασφαλείας στον ΕΕΠΔ. Κατόπιν του τελευταίου αυτού μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο ΕΕΠΔ κίνησε έρευνα, η οποία καταχωρίσθηκε με τον αριθμό [*εμπιστευτικό*] (στο εξής: δεύτερη έρευνα του ΕΕΠΔ).

14 Στις 28 Μαρτίου 2018, η υπεύθυνη προστασίας δεδομένων του Eurofound (στο εξής: ΥΠΔ) συνέταξε μια πρώτη έκθεση σχετικά με το κενό ασφαλείας του αρχείου «hrlink».

15 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 3ης Απριλίου 2018, ο ΕΕΠΔ ενημέρωσε το Eurofound ότι, παρά τη σοβαρού χαρακτήρα δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που οφειλόταν στη μη ασφαλή πρόσβαση στο εν λόγω αρχείο, τα διορθωτικά μέτρα που είχαν ληφθεί μέχρι τότε ήταν ικανοποιητικά και, κατά συνέπεια, προτίθετο να κηρύξει περατωμένη τη δεύτερη έρευνα.

16 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 13ης Απριλίου 2018, η ΥΠΔ ζήτησε από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να συμπληρώσει ένα ερωτηματολόγιο στο πλαίσιο της έρευνας που αυτή διεξήγε, προκειμένου να συντάξει έκθεση προς τον ΕΕΠΔ και τον Εκτελεστικό Διευθυντή, σχετικά με την άνευ αδείας πρόσβαση στο αρχείο «hrlink». Με απάντηση της ίδιας ημέρας, ο προσφεύγων-ενάγων της ζήτησε να απευθυνθεί στη δικηγόρο του, η οποία απέστειλε, στις 20 Απριλίου 2018, επιστολή στην ΥΠΔ διευκρινίζοντας τη θέση του προσφεύγοντος-ενάγοντος επί της εν λόγω έρευνας.

17 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 24ης Μαΐου 2018, η ΥΠΔ ενημέρωσε τον ΕΕΠΔ για την εξέλιξη της εσωτερικής έρευνας σχετικά με την άνευ αδείας πρόσβαση στο αρχείο «hrlink». Σε συνέχεια του ως άνω μηνύματος, στις 14 Δεκεμβρίου 2018 ο ΕΕΠΔ ενημέρωσε εκ νέου το Eurofound για την πρόθεσή του να κηρύξει περατωμένη τη δεύτερη έρευνα.

18 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 4ης Ιουλίου 2018, ο ΕΕΠΔ απευθύνθηκε στον Εκτελεστικό Διευθυντή, υπό την ιδιότητά του ως υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του Eurofound, προκειμένου να τον ενημερώσει σχετικά με την καταγγελία που είχε υποβάλει στον ΕΕΠΔ ο προσφεύγων-ενάγων, και ζήτησε να πληροφορηθεί αν είχε παρατηρήσεις όσον αφορά τους ισχυρισμούς που ο προσφεύγων-ενάγων είχε προβάλει στο πλαίσιο της πρώτης έρευνάς του. Ο Εκτελεστικός Διευθυντής απάντησε στο ανωτέρω μήνυμα την 1η Αυγούστου 2018.

19 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 18ης Οκτωβρίου 2018, η ΥΠΔ ενημέρωσε τον ΕΕΠΔ ότι το Eurofound είχε ζητήσει πραγματογνωμοσύνη σε θέματα τεχνολογίας πληροφοριών όσον αφορά το κενό ασφαλείας του αρχείου «hrlink» από εξωτερική εταιρία, η τελική έκθεση της οποίας είχε επιβεβαιώσει ότι το αρχείο αυτό ήταν προσβάσιμο τουλάχιστον από το 2014 και ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί καμία εκ προθέσεως τροποποίηση των παραμέτρων ασφαλείας του αρχείου αυτού προκειμένου να δημοσιοποιηθεί ο επίμαχος φάκελος.

20 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Ιουνίου 2019, ο Εκτελεστικός Διευθυντής ενημέρωσε τον ΕΕΠΔ για τις τελευταίες εξελίξεις σχετικά με την καταγγελία του προσφεύγοντος-ενάγοντος καθώς και για την εκκρεμή, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προσφυγή-αγωγή στην υπό κρίση υπόθεση. Στις 3 Ιουλίου 2019 ο ΕΕΠΔ απάντησε στο Eurofound ότι η πρώτη έρευνά του θα αναστελλόταν εν αναμονή της αποφάσεως η οποία θα περατώνει την παρούσα δίκη. Παρόμοιο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου εστάλη στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 31 Ιουλίου 2019.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Ιανουαρίου 2019, ο προσφεύγων-ενάγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή. Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε την τήρηση ανωνυμίας, σύμφωνα με το άρθρο 66 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, αίτημα το οποίο έγινε δεκτό στις 11 Μαρτίου 2019.

22 Το Eurofound κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως στις 26 Απριλίου 2019. Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, το Eurofound ζήτησε τη μη δημοσιοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 66 του Κανονισμού Διαδικασίας, ορισμένων στοιχείων που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής.

23 Ο προσφεύγων-ενάγων κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως στις 10 Ιουλίου 2019, το οποίο περιείχε επίσης αίτημα λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας. Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε τη μη δημοσιοποίηση ορισμένων στοιχείων που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα απαντήσεως.

24 Στις 12 Αυγούστου 2019 ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε πρόταση αποδεικτικών μέσων στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου. Με έγγραφο της 20ής Αυγούστου 2019, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το Eurofound να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί της εν λόγω προτάσεως αποδεικτικών μέσων στο πλαίσιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως.

25 Το Eurofound κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως στις 18 Σεπτεμβρίου 2019. Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, το Eurofound επανέλαβε το αίτημά του περί μη δημοσιοποιήσεως ορισμένων στοιχείων όσον αφορά το σύνολο των σχετικών με την υπό κρίση υπόθεση εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων των υπομνημάτων απαντήσεως και ανταπαντήσεως.

26 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68 του Κανονισμού Διαδικασίας, να συνεκδικασθεί η υπόθεση T-630/19, AH/Eurofound, με την υπό κρίση υπόθεση και, επικουρικώς, για την περίπτωση που δεν διαταχθεί η συνεκδίκαση, να ανασταλεί η εκδίκαση της υποθέσεως T-630/19. Το Eurofound κατέθεσε τις παρατηρήσεις του επί των αιτημάτων αυτών στις 29 Οκτωβρίου 2019.

27 Στις 17 Οκτωβρίου 2019 ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε, προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, με αιτιολογημένη απόφαση και κατόπιν διαβουλεύσεως με τους οικείους δικαστές, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, νέο εισηγητή δικαστή, ο οποίος υπηρετεί στο πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.

28 Στις 20 Νοεμβρίου 2019 η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου ενημέρωσε τους διαδίκους ότι η έγγραφη διαδικασία είχε περατωθεί και ότι ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη μη συνεκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-630/19 στο στάδιο αυτό της διαδικασίας.

29 Στις 2 Δεκεμβρίου 2019 ο προσφεύγων-ενάγων διατύπωσε αιτιολογημένο αίτημα, δυνάμει του άρθρου 106, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, προκειμένου να αναπτύξει τις απόψεις του στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας.

30 Στις 13 Ιανουαρίου 2020 ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε νέα πρόταση αποδεικτικών μέσων, επί της οποίας το Eurofound υπέβαλε τις παρατηρήσεις του στις 7 Φεβρουαρίου 2020.

31 Με απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε τη συνεκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-630/19, AH/Eurofound, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας.

32 Την ίδια ημέρα, το Γενικό Δικαστήριο προχώρησε στην προφορική διαδικασία και αποφάσισε να απευθύνει στους διαδίκους ερωτήσεις προς γραπτή απάντηση, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι διάδικοι απάντησαν στις εν λόγω ερωτήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

33 Στις 13 Νοεμβρίου 2020 το πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, να απευθύνει στο Eurofound νέες ερωτήσεις προς γραπτή απάντηση, στις οποίες αυτό απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

34 Στις 25 Νοεμβρίου 2020 το Eurofound υπέβαλε πρόταση αποδεικτικών μέσων. Στις 30 Νοεμβρίου 2020 το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί της εν λόγω προτάσεως αποδεικτικών μέσων προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

35 Την 1η Δεκεμβρίου 2020 το Eurofound υπέβαλε αίτηση παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς για την προφορική διαδικασία, προκειμένου να μπορέσει να αναπτύξει τις απόψεις του στην αγγλική γλώσσα. Στις 3 Δεκεμβρίου 2020 ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε να μη δεχθεί το αίτημα του Eurofound να αναπτύξει προφορικώς τις απόψεις του στην αγγλική γλώσσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεδομένου ότι, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', και του άρθρου 45, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν ήταν δυνατή η υποβολή τέτοιας αιτήσεως παρεκκλίσεως εκ μέρους κάποιου από τα όργανα ή τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

36 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις απόψεις τους και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Δεκεμβρίου 2020.

37 Με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να υποχρεώσει το Eurofound να του καταβάλει το ποσό των 30 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη λόγω της δημοσιοποιήσεως των δεδομένων

προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν και της απορρίψεως της αιτήσεως της 2ας Φεβρουαρίου 2018·

– να καταδικάσει το Eurofound στα δικαστικά έξοδα.

38 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, το Eurofound ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως και την αγωγή αποζημιώσεως στο σύνολό της ως απαράδεκτη και αβάσιμη·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

39 Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να δεχθεί το αίτημά του περί προσκομίσεως εγγράφων, ζητώντας από το Eurofound να προσκομίσει το σύνολο των εντολών που ανέθεσε στους εκπροσώπους του σε κάθε στάδιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής και της ένδικης διαδικασίας·

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να υποχρεώσει το Eurofound στην καταβολή αποζημιώσεως υπολογιζομένης σε 200 000 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας από της εκδόσεως της αποφάσεως βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)·

– να καταδικάσει το Eurofound στα δικαστικά έξοδα.

40 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως το Eurofound ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει ως απαράδεκτα ή, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμα, το σύνολο των αιτημάτων περί προσκομίσεως εγγράφων που υποβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως όσον αφορά την εντολή προς τους εκπροσώπους του·

– να εξετάσει και να αποφανθεί μόνον επί των αιτημάτων που προβάλλονται με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, όπως ζητήθηκε με το υπόμνημα αντικρούσεως, και να απορρίψει τα νέα αιτήματα αποζημιώσεως, καθώς και τους αντίστοιχους ισχυρισμούς και τα αποδεικτικά στοιχεία που προβάλλονται προς στήριξή τους και τα οποία υποβλήθηκαν για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως όσον αφορά τόσο την επιστολή της 1ης Αυγούστου 2018 προς τον ΕΕΠΔ όσο και τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 9, 10 και 13 του υπομνήματος απαντήσεως·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

41 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματος, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε αναρμοδιότητα του εκδότη της βλαπτικής πράξεως· ο δεύτερος, σε παράβαση του καθήκοντος αρωγής καθώς και σε πρόωρη απόρριψη του αιτήματός του αποζημιώσεως· ο τρίτος, στον αντιφατικό χαρακτήρα της θέσεως της διοικήσεως καθώς και σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως· ο τέταρτος, σε παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ και των διατάξεων που διέπουν το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· ο πέμπτος, σε σύγκρουση συμφερόντων και παράβαση των καθηκόντων αντικειμενικότητας, αμεροληψίας και ανεξαρτησίας της διοικήσεως· ο έκτος, σε κατάχρηση εξουσίας· και ο έβδομος, σε παράβαση του άρθρου 17 του ΚΥΚ και του εμπιστευτικού χαρακτήρα των συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων.

42 Όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που απορρίπτει το αίτημά του αποζημιώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η απόρριψη του αιτήματός του ήταν πρόωρη. Κατά πάγια νομολογία, όμως, η απόφαση θεσμικού οργάνου με την οποία απορρίπτεται αίτημα αποζημιώσεως αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διοικητικής διαδικασίας η οποία προηγείται της αγωγής αποζημιώσεως που ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, συνακόλουθα, το αίτημα ακυρώσεως μιας τέτοιας απορριπτικής αποφάσεως δεν μπορεί να κριθεί αυτοτελώς σε σχέση με το αίτημα αποζημιώσεως (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαΐου 2019, Mauritsch κατά INEA, T-271/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:286, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εν προκειμένω, καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε αίτημα αποζημιώσεως ζητώντας, μεταξύ άλλων, ικανοποίηση για την ηθική βλάβη την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της δημοσιοποιήσεως των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν (βλ. σκέψη 82 κατωτέρω), παρέλκει η διατύπωση κρίσεως αυτοτελώς επί του ακυρωτικού αιτήματος που στρέφεται κατά της απορρίψεως του εν λόγω αιτήματος αποζημιώσεως.

Επί του παραδεκτού του ακυρωτικού αιτήματος

43 Χωρίς να προβάλλει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου του ακυρωτικού αιτήματος, το Eurofound υποστηρίζει ότι το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο λόγω της ελλείψεως βέβαιου, πραγματικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος-ενάγοντος, δεδομένου ότι το ίδιο δεν αρνήθηκε να διεξαγάγει έρευνα σχετικά με τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος-ενάγοντος και συνεργάστηκε σε όλες τις περιπτώσεις με τον ΕΕΠΔ ως προς το ζήτημα αυτό. Ο προσφεύγων-ενάγων αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά και αντιτείνει, κατ' ουσίαν, ότι η έρευνα που διεξήγαγε το Eurofound ουδέποτε είχε ως σκοπό να δοθεί συνέχεια στα αιτήματα που αυτός είχε υποβάλει στις 2 Φεβρουαρίου 2018, ήτοι να προσδιορισθούν η αιτία και τα πρόσωπα που ήταν υπεύθυνα για τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν.

44 Κατά πάγια νομολογία, η ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η προσφυγή είναι ικανή, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Το όφελος αυτό μπορεί να

άπτεται τόσο των υλικών όσο και των ηθικών συμφερόντων και των μελλοντικών προοπτικών του (βλ. διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2009, Lebard κατά Επιτροπής, T-89/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:408, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

45 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων-ενάγων βάλλει κατά της απορρίψεως της αιτήσεώς του αρωγής, καθόσον με αυτή ζητείτο η διεξαγωγή, υπό εξωτερική εποπτεία, διοικητικής έρευνας σχετικά με την προβαλλόμενη παράνομη δημοσιοποίηση σε τρίτους, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεσή του, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν και σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υπεύθυνων για τη δημοσιοποίηση αυτή προσώπων. Η διαπίστωση αυτή, όμως, αρκεί για να συναχθεί ότι η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή είναι ικανή να ωφελήσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, στο μέτρο που η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια να διενεργήσει το Eurofound τέτοια έρευνα.

46 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το ακυρωτικό αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος πρέπει να κριθεί παραδεκτό.

Επί του βασίμου του ακυρωτικού αιτήματος

– *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξεως*

47 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση καθώς και η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως πάσχουν λόγω αναρμοδιότητας, καθόσον εκδόθηκαν από το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο, το οποίο δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως αρχή κατά την έννοια του ΚΥΚ.

48 Το Eurofound ζητεί να απορριφθεί ο λόγος αυτός ακυρώσεως ως απαράδεκτος, καθόσον δεν προβλήθηκε στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμος. Κατά το Eurofound, πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση συντάχθηκε και υπογράφηκε από το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο, υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου του Eurofound και βάσει οδηγιών του. Συναφώς, το Eurofound διευκρινίζει ότι οι εξουσίες της ΑΣΣΠΑ παρέμειναν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εκτελεστικού Διευθυντή καθ' όλη τη διάρκεια του σταδίου που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής και δεν ανατέθηκαν στο εξωτερικό δικηγορικό γραφείο. Δεύτερον, το ιρλανδικό δίκαιο προβλέπει ότι εξωτερικό δικηγορικό γραφείο δύναται να υπογράψει απόφαση που εκδίδεται από διοικητική αρχή. Τρίτον, η επιλογή του Eurofound να επικουρείται από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο υπαγορεύθηκε από το γεγονός ότι ο ίδιος ο προσφεύγων-ενάγων είχε ζητήσει τη συνδρομή νομικού συμβούλου. Τέταρτον, οι αποφάσεις της ΑΣΣΠΑ δεν υπόκεινται σε καμία προϋπόθεση όσον αφορά τον τύπο, δεδομένου ότι οι ίδιες οι αιτήσεις των μόνιμων υπαλλήλων ή των μελών του λοιπού προσωπικού δεν απαιτείται να πληρούν τέτοιες προϋποθέσεις.

49 Χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί αν η διοικητική ένσταση της 21ης Ιουνίου 2018 περιλάμβανε, κατ' ουσίαν, αιτίαση δυνάμενη να συνδεθεί με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, υπενθυμίζεται ότι ο λόγος ακυρώσεως ο οποίος στηρίζεται σε αναρμοδιότητα του εκδότη βλαπτικής πράξεως συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως, τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάζει, εν ανάγκη, αυτεπαγγέλτως (πρβλ. απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2017, Teeäär κατά ΕΚΤ, T-555/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:817, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

50 Επομένως, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να εξετασθεί επί της ουσίας.

51 Διαπιστώνεται ότι, πρώτον, το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο είχε εξουσιοδοτηθεί να καταρτίσει και να υπογράψει την προσβαλλόμενη απόφαση. Αντιθέτως, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο δεν προκύπτει, παρά τα όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων-ενάγων, ότι το εν λόγω γραφείο δεν ενήργησε σύμφωνα με τις οδηγίες του Eurofound. Συγκεκριμένα, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι το εν λόγω γραφείο ανέφερε πάντοτε ότι ενεργούσε εξ ονόματος και για λογαριασμό του Eurofound. Αφετέρου, τα σχετικά με το γενικότερο πλαίσιο στοιχεία, τα οποία προσκόμισε το Eurofound ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και τα οποία αφορούν την επικοινωνία του με το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο κατά το στάδιο που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής, αποδεικνύουν ότι για τα προερχόμενα από το εν λόγω γραφείο έγγραφα υπήρχε συμφωνία του Eurofound.

52 Δεύτερον, όσον αφορά την εξουσιοδότηση που παρέσχε το Eurofound στο εξωτερικό δικηγορικό γραφείο για την κατάρτιση και την υπογραφή της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Eurofound υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι στο γραφείο αυτό παρασχέθηκε εξουσιοδότηση υπογραφής και ότι η εν λόγω εξουσιοδότηση ήταν νόμιμη.

53 Συναφώς, ανεξαρτήτως της φύσεως της εξουσιοδοτήσεως που παρασχέθηκε στο εξωτερικό δικηγορικό γραφείο για την κατάρτιση και την υπογραφή της προσβαλλομένης αποφάσεως, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει, όσον αφορά τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων, ότι ένα θεσμικό όργανο ή οργανισμός της Ένωσης δύναται να προβλέπει σύνολο μέτρων οργανώσεως και μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων προς όργανα λήψεως αποφάσεων εντός αυτού, ιδίως στον τομέα της διαχειρίσεως του προσωπικού του (πρβλ. απόφαση της 26ης Μαΐου 2005, Tralli κατά ΕΚΤ, C-301/02 P, EU:C:2005:306, σκέψεις 41 έως 43).

54 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2 του ΚΥΚ ορίζει ότι «[κ]άθε όργανο καθορίζει τις αρχές, οι οποίες ασκούν εντός αυτού τις εξουσίες που περιέρχονται, σύμφωνα με τον […] κανονισμό, στην αρμοδία για τους διορισμούς αρχή» και ότι «[έ]να ή περισσότερα όργανα μπορούν να αναθέτουν σε ένα από αυτά τα ίδια ή σε διοργανικό οργανισμό την άσκηση του συνόλου ή μέρους των εξουσιών που έχουν απονεμηθεί στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, πλην αποφάσεων που αφορούν διορισμούς, προαγωγές ή μεταθέσεις υπαλλήλων». Επομένως, η αρμόδια αρχή πρέπει να προσδιορίζεται «εντός» του εν λόγω θεσμικού οργάνου, οπότε οι εξουσίες αυτές μπορούν, καταρχήν, να απονέμονται μόνο σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα που εξαρτώνται από το εν λόγω όργανο. Η μόνη εξαίρεση την οποία επιτρέπει ο ΚΥΚ αφορά την περίπτωση κατά την οποία ένα ή περισσότερα θεσμικά όργανα αποφασίζουν να αναθέσουν σε ένα από αυτά τα ίδια ή σε διοργανικό οργανισμό τις εν λόγω εξουσίες, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν δύνανται να επεκταθούν στις αποφάσεις που αφορούν διορισμούς, προαγωγές ή μεταθέσεις υπαλλήλων.

55 Περαιτέρω, η εξουσιοδότηση υπογραφής συνιστά μέτρο σχετικό με την εσωτερική οργάνωση των διοικητικών υπηρεσιών της Ένωσης και αποτελεί το σύνηθες μέσο ασκήσεως των αρμοδιοτήτων της. Επομένως, δυνάμει εξουσιοδοτήσεως υπογραφής, μόνο μόνιμοι υπάλληλοι και μέλη του λοιπού προσωπικού μπορούν καταρχήν να εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν, εξ ονόματος και υπό τον έλεγχο της Διοίκησης, σαφώς καθορισμένα μέτρα διαχειρίσεως ή διοικήσεως (πρβλ. απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 1994, Lisrestal κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-450/93, EU:T:1994:290, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56 Τέλος, η νομιμότητα εξουσιοδοτήσεως, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας που προβλέπεται από τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ. Το αντικείμενο αυτό συνίσταται στην καθιέρωση ενός διαλόγου μεταξύ του θεσμικού οργάνου και του μόνιμου υπαλλήλου ή του μέλους του λοιπού προσωπικού του επί των προβλημάτων που ενδεχομένως ανέκυψαν στο πλαίσιο της σχέσεως εργασίας και στην παροχή σε αυτούς της δυνατότητας φιλικού διακανονισμού της διαφοράς (βλ. απόφαση της 12ης Μαρτίου 2019, ΤΚ κατά Κοινοβουλίου, T-446/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:151, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, προκειμένου να διατηρηθεί το ανοικτό πνεύμα και ο διάλογος που απαιτεί ένα τέτοιο στάδιο, το θεσμικό όργανο πρέπει να παραμείνει ο κατεξοχήν συνομιλητής του μόνιμου υπαλλήλου ή του μέλους του λοιπού προσωπικού καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας.

57 Εν προκειμένω, υπό το πρίσμα των αρχών που υπομνήσθηκαν ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, μολονότι το Eurofound μπορούσε να συμβουλευθεί εξωτερικό δικηγορικό γραφείο στο πλαίσιο σχετικής με τον ΚΥΚ διοικητικής διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής, εντούτοις, η δυνατότητα αυτή δεν μπορούσε να φθάνει μέχρι του σημείου να του παρέχει τη δυνατότητα να εξουσιοδοτήσει μια εξωτερική ιδιωτική οντότητα, όπως το εν λόγω δικηγορικό γραφείο, να καταρτίσει και να υπογράψει την προσβαλλόμενη απόφαση.

58 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο μόνος συνομιλητής με τον οποίο ο προσφεύγων-ενάγων είχε επικοινωνία καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής ήταν το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο και όχι το Eurofound. Επομένως, ο εξέχων ρόλος που διαδραμάτισε το γραφείο αυτό κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία εμπόδισε τη διεξαγωγή ενός ήρεμου διαλόγου μεταξύ του Eurofound και του προσφεύγοντος-ενάγοντος σχετικά με τα προβλήματα που ενδεχομένως είχαν ανακύψει στο πλαίσιο της σχέσεως εργασίας, ο οποίος να παρέχει σε αυτούς τη δυνατότητα φιλικού διακανονισμού της διαφοράς. Το γεγονός αυτό επιβεβαίωσε, εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το Eurofound, το οποίο ανέφερε ότι η επιλογή να εκπροσωπηθεί από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο είχε πραγματοποιηθεί λαμβανομένου υπόψη και του χαρακτήρα «αντιδικίας» τον οποίο ενείχε το αίτημα αποζημιώσεως που είχε υποβληθεί στις 2 Φεβρουαρίου 2018.

59 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι η διοικητική διαδικασία διέπεται από κανόνες και αρχές συμφυείς με τη δράση των δημοσίων αρχών. Ως εκ τούτου, ιδίως η αρχή της χρηστής διοικήσεως απαιτεί η κατανομή των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών υπογραφής στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων να είναι σαφώς καθορισμένη και να έχει αποτελέσει αντικείμενο δημοσιότητας (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 2017, Teeäär κατά ΕΚΤ, T-555/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:817, σκέψη 53, και της 19ης Δεκεμβρίου 2019, XG κατά Επιτροπής, T-504/18, EU:T:2019:883, σκέψη 87). Πράγματι, η τήρηση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, που απαιτεί μια πράξη της δημόσιας αρχής να μην μπορεί να αντιτάσσεται στα υποκείμενα δικαίου πριν υπάρξει γι' αυτά η δυνατότητα να λάβουν γνώση της εν λόγω πράξεως, επιτάσσει, έστω και αν καμία γραπτή διάταξη δεν το προβλέπει ρητώς, οι αποφάσεις που αφορούν την άσκηση των εξουσιών που αναθέτει ο ΚΥΚ στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και το Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΛΠ) στην ΑΑΣΣ να αποτελούν αντικείμενο κατάλληλου μέτρου δημοσιότητας, σύμφωνα με τους όρους και τους τύπους που εναπόκειται στη Διοίκηση να καθορίσει (βλ. απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2009, Wenig κατά Επιτροπής, F-80/08, EU:F:2009:160, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το Eurofound μπορούσε να εξουσιοδοτήσει το εξωτερικό δικηγορικό γραφείο να καταρτίσει και να υπογράψει την προσβαλλόμενη απόφαση, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η εξουσιοδότηση αυτή ήταν σαφώς καθορισμένη ή, κατά μείζονα λόγο, ότι δημοσιεύθηκε.

61 Κατόπιν των ανωτέρω, επισημαίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον καταρτίσθηκε και υπογράφηκε από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο, είναι μη νόμιμη.

62 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε το Eurofound.

63 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά τον καθορισμό της αρμόδιας αρχής για την απόρριψη αιτήσεως αρωγής βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ και αιτήσεως αποζημιώσεως υποβληθείσας από υπάλληλο βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το Eurofound δεν υπάγεται στις διατάξεις του ιρλανδικού δικαίου. Πράγματι, από τον συνδυασμό της τελευταίας αιτιολογικής σκέψεως και του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1365/75 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 1975, περί της δημιουργίας Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 46), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1111/2005 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ 2005, L 184, σ. 1), προκύπτει ότι, αφενός, το Eurofound ιδρύθηκε στο πλαίσιο της Ένωσης και ενεργεί σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και, αφετέρου, το προσωπικό του που προσλήφθηκε μετά τις 4 Αυγούστου 2005 υπόκειται στον ΚΥΚ. Επομένως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι ένα εξωτερικό δικηγορικό γραφείο μπορεί, κατά το εθνικό δίκαιο από το οποίο διέπεται, να καταρτίσει και να υπογράψει απόφαση την οποία εκδίδει δημόσια διοικητική αρχή, ο κανόνας αυτός δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του ΚΥΚ.

64 Δεύτερον, το Eurofound δεν δύναται βασίμως να υποστηρίξει ότι, καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων επικουρούνταν από δικηγόρο, υποχρεούνταν ομοίως να προσφύγει στις υπηρεσίες εξωτερικού δικηγορικού γραφείου.

65 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να απαγορευθεί στους ενδιαφερομένους να εξασφαλίζουν, στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως προσφυγής, τις συμβουλές δικηγόρου (πρβλ. απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 1991, Κοινοβούλιο κατά Virgili-Schettini, C-348/90 P, EU:C:1991:413, σκέψη 5 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η αρχή αυτή εξηγείται από το γεγονός ότι, ενώ ένα θεσμικό όργανο, το οποίο διαθέτει περισσότερους πόρους από έναν μόνιμο υπάλληλο ή μέλος του λοιπού προσωπικού, δύναται να έχει νομική υπηρεσία και να επικουρείται ή να λαμβάνει συμβουλές από τα μέλη της, ο μόνιμος υπάλληλος ή το μέλος του λοιπού προσωπικού, που δεν έχει κατ' ανάγκην νομικές γνώσεις, δικαιούται να ζητήσει τη συνδρομή εξωτερικού νομικού συμβούλου. Εξάλλου, επιβάλλεται, εν πάση περιπτώσει, η διαπίστωση ότι, όπως διευκρίνισε το Eurofound με τις απαντήσεις του στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, δεν ήταν υποχρεωμένο να επικουρείται από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο, δεδομένου ότι είχε συνάψει συμφωνία σε επίπεδο υπηρεσιών με τη Διεύθυνση Ανθρωπίνων Πόρων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εξέταση των διοικητικών ενστάσεων.

66 Τρίτον, κακώς το Eurofound υποστηρίζει, στηριζόμενο, μεταξύ άλλων, στην απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 1991, Κοινοβούλιο κατά Virgili-Schettini (C-348/90 P, EU:C:1991:413), ότι οι αποφάσεις της ΑΣΣΠΑ δεν υπόκεινται σε καμία ιδιαίτερη προϋπόθεση όσον αφορά τον τύπο και ότι, ως εκ τούτου, μπορούν να καταρτισθούν και να υπογραφούν από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο.

67 Στην πραγματικότητα, η απόφαση αυτή επαναλαμβάνει νομολογιακή αρχή, η οποία καθιερώθηκε με την απόφαση της 9ης Μαρτίου 1978, Herpels κατά Επιτροπής (54/77, EU:C:1978:45), κατά την οποία κάθε αίτηση που υποβάλλεται κατά την έννοια του άρθρου 90 του ΚΥΚ από τον υπάλληλο δεν υπόκειται σε καμιά προϋπόθεση όσον αφορά τον τύπο, το δε περιεχόμενο της πρέπει να ερμηνεύεται και να γίνεται κατανοητό από τη Διοίκηση με όλη την επιμέλεια που οφείλει να επιδεικνύει ένας μεγάλος και καλώς στελεχωμένος φορέας προς τους υπαγομένους σε αυτόν, συμπεριλαμβανομένων των μελών του προσωπικού του. Ωστόσο, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Eurofound, η ευελιξία ως προς τις σχετικές με τον τύπο προϋποθέσεις αφορά αποκλειστικώς τις αιτήσεις των μόνιμων υπαλλήλων ή των μελών του λοιπού προσωπικού, που μπορούν να υποβάλουν τέτοια αίτηση ακόμη και χωρίς τη μεσολάβηση δικηγόρου, και όχι την επίσημη απόφαση επί της αιτήσεως αυτής την οποία καλείται να λάβει το θεσμικό όργανο και της οποίας η σύνταξη και η υπογραφή δεν μπορούν να μεταβιβαστούν σε εξωτερική ιδιωτική οντότητα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 57 ανωτέρω.

68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω αναρμοδιότητας η οποία, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 58 και 60 ανωτέρω, θίγει τους κανόνες της χρηστής διοικήσεως σε θέματα διοίκησης του προσωπικού. Για τον λόγο αυτό, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί (πρβλ. απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2017, Teeäär κατά ΕΚΤ, T-555/16, μη δημοσιευθείσα EU:T:2017:817, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

69 Εντούτοις, προς διασφάλιση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει να εξεταστεί επίσης ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων-ενάγων.

– Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος αρωγής

70 Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει, κατ’ ουσίαν, ότι το Eurofound παρέβη την υποχρέωση αρωγής, καθόσον απέρριψε πρόωρα το αίτημα αποζημιώσεως, χωρίς να διεξαγάγει την έρευνα που αυτός είχε ζητήσει στις 2 Φεβρουαρίου 2018. Η έρευνα αυτή έπρεπε, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, να έχει ως αντικείμενο να διερευνήσει το κενό ασφαλείας, δηλαδή να προσδιορίσει τα πρόσωπα που ευθύνονται για το κενό αυτό, τα πρόσωπα που έλαβαν γνώση του επίμαχου φακέλου, καθώς και τον λόγο για τον οποίο το έπραξαν, και να του παράσχει τη δυνατότητα να τεκμηριώσει, ως εκ τούτου, τη ζημία της οποίας την αποκατάσταση ζητούσε.

71 Το Eurofound αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων αυτών. Πρώτον, αντιτείνει ότι η απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως δεν ήταν πρόωρη, δεδομένου ότι, κατά το χρονικό σημείο υποβολής του αιτήματος αυτού, διέθετε σχετικά στοιχεία προκειμένου να εκδώσει την απόφασή του και ότι, επομένως, ο προσφεύγων-ενάγων όφειλε είτε να αποσύρει το αίτημά του αποζημιώσεως είτε να αναμείνει τα αποτελέσματα της διοικητικής έρευνας για παρενόχληση και της έρευνας του ΕΕΠΔ και, εν συνεχεία, εφόσον το πόρισμα της μίας ή της άλλης από τις έρευνες αυτές το δικαιολογούσε, να υποβάλει αίτηση αποζημιώσεως. Δεύτερον, το Eurofound υποστηρίζει ότι δεν υποχρεούται να διεξαγάγει έρευνα προκειμένου να καταστεί δυνατόν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα να υπολογίσει την αποζημίωση την οποία αυτός δικαιούται ούτε να του παράσχει τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του αιτήματος αυτού.

72 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι από τον αμιγώς ενδεικτικό κατάλογο των πράξεων που απαριθμούνται στο άρθρο 24 του ΚΥΚ, ο οποίος αναφέρεται, μεταξύ άλλων, σε απειλές, προσβολές, εξυβρίσεις ή απόπειρες εναντίον του προσώπου και της περιουσίας του υπαλλήλου, λόγω της ιδιότητάς του ή των καθηκόντων του, προκύπτει ότι η υποχρέωση αρωγής έχει ως

αποκλειστικό αντικείμενο την προστασία των μόνιμων υπαλλήλων και των μελών του λοιπού προσωπικού της Ένωσης από αδικαιολόγητες επιθέσεις, οι οποίες δεν συνάδουν προς την τάξη και τη γαλήνη της υπηρεσίας, προερχόμενες από τρίτους ή από μόνιμους υπαλλήλους ή μέλη του λοιπού προσωπικού της Ένωσης. Συναφώς, η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου διευκρινίζει ότι η υποχρέωση αρωγής επιβάλλεται μόνον έναντι πράξεων ως προς τις οποίες υφίστανται υπόνοιες ότι είναι παράνομες και οι οποίες μπορούν ευλόγως να θεωρηθούν ως προσβάλλουσες τα δικαιώματα των υπαλλήλων (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2016, De Esteban Alonso κατά Επιτροπής, T-557/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:456, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

73 Δυνάμει της υποχρεώσεως αρωγής, η Διοίκηση οφείλει, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, οσάκις πρόκειται για επεισόδιο που δεν συνάδει με την τάξη και τη γαλήνη της υπηρεσίας, να επεμβαίνει με όλη την αναγκαία ενεργητικότητα και να ανταποκρίνεται με την ταχύτητα και τη φροντίδα που απαιτούνται από τις περιστάσεις για να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά και, με γνώση του θέματος, να συναγάγει τις κατάλληλες συνέπειες. Προς τούτο, αρκεί ο υπάλληλος που ζητεί την προστασία του θεσμικού οργάνου στο οποίο εργάζεται να προσκομίσει αρχή αποδείξεως του υποστατού των επιθέσεων τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη. Όταν υφίστανται τέτοια στοιχεία, το οικείο θεσμικό όργανο οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, διενεργώντας ιδίως διοικητική έρευνα, προκειμένου να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η καταγγελία, σε συνεργασία με τον καταγγέλλοντα (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2016, De Esteban Alonso κατά Επιτροπής, T-557/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:456, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

74 Υπό το πρίσμα ακριβώς αυτής της νομολογίας πρέπει να εξεταστεί αν το Eurofound εκπλήρωσε την υποχρέωση αρωγής που υπέχει κατόπιν της υποβολής από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα καταγγελίας περί δημοσιοποιήσεως των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη θίγουσα τα δικαιώματα των υπαλλήλων.

75 Επιβάλλεται, προκαταρκτικώς, η διαπίστωση ότι, σε συνέχεια της αιτήσεως αρωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος, το Eurofound έλαβε διάφορα μέτρα σχετικά με το κενό ασφαλείας. Πρώτον, το Eurofound διόρθωσε το εν λόγω κενό και ενημέρωσε τα μέλη του προσωπικού του σχετικά με το περιστατικό αυτό· δεύτερον, επισήμανε αμέσως το εν λόγω κενό στον ΕΕΠΔ με τον οποίο παρέμεινε σε διαρκή επαφή στο πλαίσιο της δεύτερης έρευνας του ΕΕΠΔ· τρίτον, ζήτησε τη συνδρομή των λοιπών οργανισμών, μεταξύ των οποίων ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη συνεργασία στο επίπεδο της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Europol), προκειμένου να αναλύσει τις τεχνικές πτυχές του κενού ασφαλείας· τέταρτον, ζήτησε τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης σε θέματα πληροφορικής από εξωτερική εταιρία· πέμπτον, προέβη σε συνολική αναθεώρηση των ισχυουσών πολιτικών και διαδικασιών στον τομέα των τεχνολογιών της πληροφορίας, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

76 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν για τη λήψη των μέτρων αυτών με σκοπό τον περιορισμό των συνεπειών του κενού ασφαλείας του αρχείου «hrlink», δεν πραγματοποιήθηκε καμία κατά κυριολεξία διοικητική έρευνα, προκειμένου να εξακριβωθεί αν σε σχέση με τον προσφεύγοντα-ενάγοντα είχε πράγματι λάβει χώρα, εξαιτίας του κενού αυτού, δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν, ιδίως υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό 45/2001 [νυν κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018,

για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39)].

77 Το Eurofound υποστήριξε, τόσο κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής όσο και κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία, ότι ο προσφεύγων-ενάγων σε καμία περίπτωση δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν έλαβε χώρα εκ προθέσεως ή ότι ο ίδιος υπέστη ζημία από την εν λόγω δημοσιοποίηση. Επιπλέον, δεδομένου ότι το σφάλμα το οποίο οδήγησε στο κενό ασφαλείας ήταν τεχνικής φύσεως και ο ΕΕΠΔ ήταν ικανοποιημένος με τα μέτρα που έλαβε το Eurofound, δεν απαιτείτο καμία άλλη ενέργεια εκ μέρους του τελευταίου.

78 Συναφώς, επισημαίνεται, ωστόσο, ότι το Eurofound κακώς υποστηρίζει ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ότι υφίσταται ζημία, η δημοσιοποίηση αυτή πρέπει να λαμβάνει χώρα εκ προθέσεως. Πράγματι, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η δημοσιοποίηση, ακόμη και χωρίς πρόθεση, στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα κατά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 45/2001 (νυν κανονισμού 2018/1725) συνιστά πταίσμα το οποίο μπορεί να επισύρει την ευθύνη του οικείου οργάνου (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2019, HJ κατά ΕΜΑ, T-881/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:5, σκέψεις 54 και 57).

79 Εξάλλου, το Eurofound δεν δύναται βασίμως να στηριχθεί στο γεγονός ότι ο ΕΕΠΔ ήταν ικανοποιημένος από τα μέτρα που ελήφθησαν, δεδομένου ότι ο ΕΕΠΔ κήρυξε περατωμένη μόνον τη δεύτερη έρευνά του, η οποία είχε κινηθεί κατόπιν αναφοράς του Eurofound, και όχι την πρώτη, η οποία είχε κινηθεί κατόπιν καταγγελίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος και η οποία ανεστάλη εν αναμονή της αποφάσεως η οποία θα περατώσει την παρούσα δίκη.

80 Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι το Eurofound παρέβη, επίσης, το καθήκον αρωγής που υπέχει.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να απαιτείται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων ούτε τα αποδεικτικά μέσα τα οποία αυτός πρότεινε και το αίτημα λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας το οποίο διατύπωσε με το υπόμνημα απαντήσεως, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την προσκόμιση της εντολής ad litem των εκπροσώπων του Eurofound. Εξάλλου, όσον αφορά την πρόταση του Eurofound, της 25ης Νοεμβρίου 2020, περί προσκομίσεως νέων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, την οποία είχε υποβάλει ο προσφεύγων στις 13 Νοεμβρίου 2020 στο πλαίσιο της εκθέσεως βαθμολογίας του, αρκεί η διαπίστωση ότι η πρόταση αυτή δεν αφορά κανέναν από τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο έκρινε σκόπιμο να εξετάσει στο πλαίσιο της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οπότε παρέλκει η εξέτασή της. Το ίδιο ισχύει και για τα παραρτήματα 9, 10 και 13 του υπομνήματος απαντήσεως ως προς τα οποία το Eurofound προβάλλει ένσταση απαραδέκτου στο πλαίσιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως.

Επί των αιτημάτων αποζημιώσεως

82 Ο προσφεύγων-ενάγων, με την αγωγή του, ζητεί χρηματική ικανοποίηση λόγω της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης η οποία απορρέει, αφενός, από τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν και, αφετέρου, από την προσβαλλόμενη απόφαση. Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η ανακάλυψη, κατά την ανάγνωση του υπομνήματος αντικρούσεως, ότι το πλήρες περιεχόμενο της αιτήσεώς του αρωγής λόγω παρενοχλήσεως είχε γνωστοποιηθεί στον ΕΕΠΔ και το επιτιμητικό και μειωτικό ύφος που υιοθέτησε το Eurofound στο ίδιο υπόμνημα επιδείνωσαν την ηθική βλάβη του, η οποία πρέπει να αυξηθεί ανερχόμενη στο ποσό των 200 000 ευρώ.

83 Το Eurofound αντιτείνει ότι τα αιτήματα αποζημιώσεως, όπως διατυπώνονται τόσο με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής όσο και με το υπόμνημα απαντήσεως, είναι απαράδεκτα και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμα.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων αποζημιώσεως που υποβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής

84 Το Eurofound υποστηρίζει ότι, αφενός, το αντικείμενο της προσφυγής-αγωγής δεν αντιστοιχεί σε εκείνο της διοικητικής ενστάσεως της 21ης Ιουνίου 2018, γεγονός που συνιστά παράβαση του κανόνα της αντιστοιχίας και, αφετέρου, ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν τήρησε τον κανόνα της εξαντλήσεως των προβλεπόμενων διαδικασιών διοικητικής προσφυγής πριν από την ένδικη διαδικασία. Το Eurofound υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, πρώτον, ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν ζήτησε, με τη διοικητική ένσταση, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που απέρριψε το αίτημά του αποζημιώσεως και, δεύτερον, ότι το αίτημα αποζημιώσεως δεν αποτελούσε τμήμα του κυρίου αιτήματος της εν λόγω ενστάσεως, αλλά είχε διατυπωθεί κατά τρόπο αόριστο και επικουρικό. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων μόλις κατά το χρονικό σημείο ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής διευκρίνισε, για πρώτη φορά, ότι το αίτημα αποζημιώσεως που είχε υποβάλει στις 2 Φεβρουαρίου 2018 αφορούσε την ηθική βλάβη που απορρέει τόσο από τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν όσο και από τις προβαλλόμενες πράξεις παρενοχλήσεως σε βάρος του και ότι το ποσό των 60 000 ευρώ κατανεμόταν, επομένως, στις δύο αυτές αιτίες ηθικής βλάβης κατά το ποσό των 30 000 ευρώ για καθεμία από αυτές. Επιπλέον, δεδομένου ότι η αγωγή αποζημιώσεως συνδέεται στενά με την προσφυγή ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη για τον λόγο ότι η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει ομοίως να απορριφθεί ως απαράδεκτη ή, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη.

85 Ο προσφεύγων-ενάγων αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.

86 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι τα αιτήματα της διοικητικής ενστάσεως της 21ης Ιουνίου 2018 είναι διατυπωμένα κατά τρόπο σχεδόν πανομοιότυπο με τα αιτήματα που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής του (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), γεγονός το οποίο, εξάλλου, αναγνωρίζει το Eurofound με το σημείο 1.2 του υπομνήματος αντικρούσεως.

87 Εν συνεχεία, μολονότι με τη διοικητική ένσταση της 21ης Ιουνίου 2018 ο προσφεύγων-ενάγων δεν διευκρινίζει τον λόγο για τον οποίο τροποποίησε το ύψος της αποζημιώσεως σε σχέση με την αίτηση της 2ας Φεβρουαρίου 2018, πάντως το γεγονός αυτό δεν δύναται να επηρεάσει το παραδεκτό του αιτήματος αποζημιώσεως. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, η αντιστοιχία των αιτιάσεων πρέπει να υφίσταται αποκλειστικώς μεταξύ διοικητικής ενστάσεως και δικογράφου προσφυγής, προκειμένου ιδίως να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ο μόνιμος υπάλληλος ή το μέλος

του λοιπού προσωπικού να προβάλει ορισμένες αιτιάσεις, ή ακόμη και το σύνολο αυτών, μόνον κατά το ένδικο στάδιο με συνέπεια να μειώνεται σημαντικά κάθε δυνατότητα εξωδικαστικής διευθετήσεως της διαφοράς (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Wehrheim κατά ΕΚΤ, T-100/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:882, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

88 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι ο κανόνας αυτός αντιστοιχίας δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να δεσμεύει, κατά τρόπο αυστηρό και οριστικό, την ενδεχόμενη ένδικη διαδικασία, εφόσον τα αιτήματα που υποβάλλονται στον δικαστή της Ένωσης δεν μεταβάλλουν ούτε την αιτία ούτε το αντικείμενο της διοικητικής ενστάσεως (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Wehrheim κατά ΕΚΤ, T-100/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:882, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο επιβάλλεται, πάντως, η διαπίστωση ότι η αίτηση της 2ας Φεβρουαρίου 2018, η διοικητική ένσταση της 21ης Ιουνίου 2018 και το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής στηρίζονται στην ίδια αιτία, ήτοι την ικανοποίηση ηθικής βλάβης.

89 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αιτήματα τα οποία στηρίζονται στην ίδια αιτία με εκείνη στην οποία στηρίζονταν οι αιτιάσεις που προβλήθηκαν με τη διοικητική ένσταση, το αίτημα αποζημιώσεως είναι παραδεκτό.

90 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το επιχείρημα ότι η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι συνδέεται στενά με την προσφυγή ακυρώσεως, η οποία και αυτή πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι από την εξέταση του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η προσφυγή είναι βάσιμη.

91 Κατόπιν των ανωτέρω, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Eurofound πρέπει να απορριφθεί.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων αποζημιώσεως που υποβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως

92 Το Eurofound υποστηρίζει ότι τα αιτήματα αποζημιώσεως που υποβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, για τον λόγο ότι, αφενός, στηρίζονται σε νέες ζημίες που προβλήθηκαν για πρώτη φορά κατά το στάδιο της υποβολής του υπομνήματος απαντήσεως και, αφετέρου, ο προσφεύγων-ενάγων δεν εξάντλησε τις διαδικασίες διοικητικής προσφυγής πριν από την κίνηση ένδικης διαδικασίας για τις ζημίες αυτές.

93 Ο προσφεύγων-ενάγων αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.

94 Σύμφωνα με το άρθρο 76, στοιχείο ε′, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων οφείλει να αναφέρει στο δικόγραφο της προσφυγής του τα αιτήματά του. Επομένως, καταρχήν, μόνον τα αιτήματα που εκτίθενται στο δικόγραφο της προσφυγής μπορούν να ληφθούν υπόψη και το βάσιμο της προσφυγής πρέπει να εξεταστεί μόνο σε σχέση με τα αιτήματα που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει την προβολή νέων ισχυρισμών υπό την προϋπόθεση ότι οι νέοι ισχυρισμοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο όρος αυτός διέπει a fortiori οποιαδήποτε τροποποίηση των αιτημάτων και, ελλείψει πραγματικών και νομικών στοιχείων που ανέκυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία, μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνον τα περιλαμβανόμενα στο δικόγραφο της προσφυγής αιτήματα (βλ. διάταξη της 27ης Μαρτίου 2017, Frank κατά Επιτροπής, T-603/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:228, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εξάλλου, ένα επιχείρημα που μεταβάλλει την ίδια τη βάση της ευθύνης της Ένωσης πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά νέο

ισχυρισμό, του οποίου η προβολή απαγορεύεται κατά τη διάρκεια της δίκης (βλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2019, ΤΟ κατά ΕΟΠ, T-462/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:397, σκέψη 236 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

95 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα νέα αιτήματα αποζημιώσεως που περιλαμβάνονται στο υπόμνημα απαντήσεως στηρίζονται σε νέες ζημίες, οι οποίες μεταβάλλουν την ίδια τη βάση της ευθύνης της Ένωσης, ιδίως δε τα γενεσιουργά της ηθικής βλάβης πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο προσφεύγων-ενάγων με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η αύξηση του ποσού το οποίο ζητεί για την προβαλλόμενη ηθική βλάβη δικαιολογείται ακριβώς από τη γνωστοποίηση στον ΕΕΠΔ ολόκληρου του περιεχομένου του φακέλου του με την επιστολή της 1ης Αυγούστου 2018 και από το επιτιμητικό και μειωτικό ύφος που υιοθέτησε το Eurofound στο υπόμνημα αντικρούσεως.

96 Επομένως, δεδομένου ότι οι νέες αυτές ζημίες αποτελούν συνέπεια πταισμάτων τα οποία φέρεται να διέπραξε η Διοίκηση, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο νέας διοικητικής διαδικασίας η οποία προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η διαδικασία αυτή πρέπει υποχρεωτικώς να κινηθεί με την υποβολή αιτήσεως του ενδιαφερομένου, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, με την οποία να καλεί την ΑΑΣΣ να αποκαταστήσει τη ζημία, και να συνεχισθεί, ενδεχομένως, με την υποβολή διοικητικής ενστάσεως κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της εν λόγω αιτήσεως (πρβλ. διάταξη της 25ης Μαρτίου 2020, Lucaccioni κατά Επιτροπής, T-507/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:118, σκέψεις 54 και 55).

97 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν ακολούθησε, ούτε καν κίνησε, την προσήκουσα διοικητική διαδικασία που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής, προκειμένου να βάλει κατά των εν λόγω πταισμάτων, το αίτημα αποζημιώσεως που υποβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως είναι απαράδεκτο, οπότε παραδεκτά παραμένουν μόνον τα αιτήματα που διατυπώθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής.

Επί του βασίμου του αιτήματος ικανοποιήσεως της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης

98 Πρώτον, όσον αφορά την ηθική βλάβη που απορρέει από την προσβαλλόμενη απόφαση, επισημαίνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η ακύρωση παράνομης πράξεως συνιστά, αυτή καθεαυτήν, πρόσφορη και, καταρχήν, επαρκή ικανοποίηση οποιασδήποτε ηθικής βλάβης που τυχόν προκάλεσε η εν λόγω πράξη. Εντούτοις, αυτό δεν ισχύει σε περίπτωση που ο ενάγων αποδείξει ότι υπέστη ηθική βλάβη η οποία είναι δυνατόν να διαχωριστεί από την παρανομία που δικαιολογεί την ακύρωση και δεν μπορεί να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, BZ κατά Επιτροπής, T-336/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:21, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

99 Εν προκειμένω, όμως, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο η βλάβη αυτή δεν μπορεί να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στην οποία αυτή οφείλεται.

100 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η βλάβη αυτή επανορθώθηκε προσηκόντως και επαρκώς με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, οπότε το αίτημα ικανοποιήσεως της βλάβης αυτής πρέπει να απορριφθεί.

101 Δεύτερον, όσον αφορά την ηθική βλάβη που απορρέει από τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, υπενθυμίζεται ότι το Eurofound οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως. Επιπλέον, η πρώτη έρευνα του ΕΕΠΔ που κινήθηκε κατόπιν καταγγελίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος ανεστάλη εν αναμονή της αποφάσεως η οποία θα περατώνει την παρούσα δίκη.

102 Επομένως, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προδικάσει ούτε τα πορίσματα της έρευνας αυτής ούτε τα μέτρα που θα ληφθούν προς εκτέλεση της αποφάσεως, λαμβανομένων υπόψη των οποίων ο προσφεύγων-ενάγων μπορεί να αποφασίσει να υποβάλει νέο αίτημα αποζημιώσεως, το αίτημα περί ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που απορρέει από την ως άνω δημοσιοποίηση πρέπει να απορριφθεί ως πρόωρο.

103 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον απορρίπτει την αίτηση αρωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος και να απορριφθεί η προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

104 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Πάντως, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

105 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφυγή-αγωγή έγινε κατά το μεγαλύτερο μέρος δεκτή, το Γενικό Δικαστήριο, κατά δίκαιη εκτίμηση της υποθέσεως, αποφασίζει ότι το Eurofound θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων-ενάγων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 22ας Μαρτίου 2018, η οποία καταρτίστηκε και υπογράφηκε από εξωτερικό δικηγορικό γραφείο, αναφορικά με αίτηση αρωγής του ΑΗ σχετικά με τη δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.

3) Το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (Eurofound) φέρει πέραν των δικαστικών του εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ΑΗ.

Kanninen Półtorak Stancu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Σεπτεμβρίου 2021.

(υπογραφές)